

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

1. Ἡ ἐκλογή τοῦ Ματθία (Πράξ. α', 13-26).

“Όταν ἔγινε ἡ ἀνάληψη τοῦ Ἰησοῦ στοὺς οὐρανοὺς ἀπὸ τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, οἱ μαθητὲς τοῦ ἦρθαν στὰ Ἱεροσόλυμα. Κρατᾶνε στὴν ψυχὴ τοὺς γλυκιά τὴν ἀνάμνηση τοῦ Ἰησοῦ. Αἰσθάνονται σὰν νὰ βρίσκονται σὲ ἀφιλόξενο περιβάλλον, γιατί τοὺς λείπει Ἐκεῖνος. “Όταν συγκεντρῶνται, τότε ξαναβρίσκουν τὸ γνωστὸ θερμὸ περιβάλλον τοῦ Κυρίου.

Μιά μέρα πού ἦταν συγκεντρωμένοι οἱ ἔντεκα Ἀπόστολοι καὶ ἑκατὸν εἴκοσι ἄλλοι μαθητὲς τοῦ Κυρίου σ' ἓνα φιλικὸ τους σπίτι, ὁ Πέτρος τοὺς πρότεινε νὰ ἐκλέξουν ἄλλον Ἀπόστολο στὴ θέση τοῦ Ἰούδα, τοῦ προδότη μαθητῆ. Νὰ γίνουν πάλι Δώδεκα.

Πραγματικὰ διάλεξαν δύο, τὸ Βαρσαβᾶ ἢ Ἰουστο καὶ τὸ Ματθία. Ἡ ἐκλογή ἔγινε ἀνάμεσα στοὺς ἄλλους μαθητὲς τοῦ Κυρίου, πού Τὸν εἶχαν πρακολουθήσει ἀπὸ τὴν ἀρχὴ πού ἐμφανίστηκε, ἄκουσαν τὴ διδασκαλία Του, εἶδαν τὰ θαύματά Του, ἔζησαν τὰ Πάθη Του καὶ εἶδαν τὴν Ἀνάστασή Του. Ἀφοῦ προσευχήθηκαν, ἔριξαν κλῆρο ἀνάμεσα στοὺς δύο. Ὁ κλῆρος ἔπεσε στὸ Ματθία. Ἔτσι τὴ θέση τοῦ Ἰούδα πῆρε ὁ Ματθίας καὶ οἱ Ἀπόστολοι ἔγιναν πάλι Δώδεκα, ὅσοι ἦταν ἀπὸ τὴν ἀρχή, πού τοὺς διάλεξε ὁ Ἰησοῦς.

2. Ἡ Πεντηκοστὴ καὶ ἡ ἐπιφοίτηση τοῦ Ἀγίου Πνεύματος

Πενήντα μέρες ὕστερα ἀπὸ τὴ γιορτὴ τοῦ Πάσχα τους, οἱ Ἑβραῖοι γιορτάζουν τὴν Πεντηκοστὴ τους, πού εἶναι μεγάλη θρησκευτικὴ γιορτὴ. Ὅπως κάθε χρόνο, πλήθη ἀπὸ κόσμο εἶχαν συγκεντρωθῆ στὰ

Τεροσόλυμα για τη γιορτή αυτή. Χιλιάδες Ίουδαίοι πλημμύριζαν την πόλη. Οί μαθητές του Κυρίου, που φοβούνται τους Ίουδαίους, είναι κλεισμένοι στο επάνω πάτωμα ενός σπιτιού και προσεύχονται. Η ώρα είναι έννεα πρωινή. Ξαφνικά ακούστηκε ένα παράξενο βουητό, σά να φύσησε δυνατός άνεμος. Το σπίτι, όπου ήταν συγκεντρωμένοι οί μαθητές, συνταράχτηκε. Και, τί θαύμα!... Την ίδια στιγμή πύρινες γλώσσες φάνηκαν επάνω στα κεφάλια των μαθητών.

Ήταν ή στιγμή που κατέβηκε τό "Άγιο Πνεύμα σάν πύρινες γλώσσες και έπιφύοιτοσ και φώτισε τους Άποστόλους. Οί καταφοβισμένοι ως τόρα μαθητές του Κυρίου έλευθερώθηκαν από τό φόβο τους. Οί ψυχές αναβόρρησαν και ό τους φωτίστηκε. Το "Άγιο Πνεύμα μεταμόρφωσε τους άμόρφωτους ψαράδες της Τιβεριάδας σέ Μεγάλους Άποστόλους και σοφούς Δασκάλους. Μιλούνε Ξένες γλώσσες που δεν ήξεραν πριν. Διατυπώνουν ύψηλά νοήματα, όπως οί σοφοί και σπουδασμένοι άνθρωποι.

Τά πλήθη του κόσμου, που θρόσκονταν στη πόλη, έτρεξαν εκεί που ακούστηκε ή βοή, να μάθουν τί ακριβώς συμβαίνει. Σε λίγο όλο εκείνο τό πλήθος συγκεντρώθηκε έξω από τό σπίτι, που ήμεναν οί Άπόστολοι και ρωτοῦσε τί έγινε.

Οί μαθητές βγήκαν τότε έξω και άρχισαν να μιλούν στα πλήθη για τό Χριστό σέ διάφορες γλώσσες: έλληνικά στους Έλληνες, αραβικά στους Άραβες, περσικά στους Πέρσες, ρωμαϊκά στους Ρωμαίους. Αυτό έκαμε μεγάλη έντύπωση στον κόσμο. Και πολλοί που γνώριζαν τους μαθητές έλεγαν με άπορία: Μά αυτοί δεν είναι οί άμόρφωτοι Γαλιλαίοι; Τους γνωρίζουμε πολύ καλά. Πώς σήμερα γνωρίζουν και μιλούν Ξένες γλώσσες και διηγούνται τά μεγαλεία του Θεού σά ρήτορες;

Άλλο όμως που δεν μπορούσαν να εξηγήσουν την έπιφύοιση του Άγίου Πνεύματος έλεγαν: Μή τους πιστεύετε και μη τους προσέχετε. Είναι μεθυσμένοι!

Η κατηγορία αυτή ήταν μιá ανόητη συκοφαντία. Ένας μεθυσμένος δεν είναι ικανός να μιλήσει ούτε στη δική του γλώσσα.

Ό Πέτρος, που άκουσε την κατηγορία, πήρε άμέσως τό λόγο και έλεε στα πλήθη: "Άντρες Ίουδαίοι και όλοι έσείς οί Ξένοι, που θρόσκεστε στα Τεροσόλυμα, μάθετε πώς δεν είμαστε μεθυσμένοι. "Άλλωστε είναι πρωί άκόμη και αυτή την ώρα κανένας δε μεθάει. Το κήρυγμά μας σέ διάφορες γλώσσες όφείλεται στη δύναμη του Άγίου Πνεύματος, που μας φώτισε.

Και συνέχισε ό Πέτρος την όμιλία του με θερμά λόγια, που είχαν πηγή τους την άγάπη και την πίστη του στον Κύριο. Θύμισε σ' όλους τά θαύματα που έκανε ό Ίησούς. Περιέγραφε τό σκληρό και άδικο

θάνατό Του, που τον καταδίκασαν οί Ίουδαίοι και οί άρχοντες του Ίσραήλ. Τους διηγήθηκε ύστερα με πόση λαμπρότητα άναστήθηκε ό Κύριος και τους θεβαίωσε ότι όλοι οί Άπόστολοι και οί μαθητές Του είδαν τον Κύριο τους μετά την Άνάστασή Του.

Και συνέχισε. Αυτόν λοιπόν τον Ίησού Χριστό τον άνάστησε ό Θεός και τον κάθισε στα δεξιά Του. Του έδωσε κάθε δύναμη και έξουσία και του ύποσχέθηκε, πώς θα συντριβή και θα ύποτάξη κάτω από τά πόδια Του όλους τους έχθρούς Του. Άφού πήρε από τον Πατέρα την ύπόσχεση του Άγίου Πνεύματος, φώτισε κι έμάς με τό "Άγιο Πνεύμα. Αυτό είναι που βλέπετε σεις τόρα, χωρίς να ακούτε.

Τά πλήθη άκουσαν τά λόγια του Πέτρου με συντριβή της καρδιάς. Και ρωτοῦσαν τον Πέτρο και τους άλλους Άποστόλους τί πρέπει να κάνουν, για να σωθούν.

Ό Πέτρος τους κάλεσε να βαπτιστούν στο όνομα του Κυρίου Ίησού Χριστού, για να συγχωρεθούν και να λάβουν τη Δωρεά του Άγίου Πνεύματος.

Τρεις χιλιάδες άνθρωποι πίστεψαν εκείνη την ήμερα και βαπτίστηκαν από τους μαθητές.

Αυτή την ήμερα, που είναι μεγάλη και ιστορική, γιατί έγινε ή έπιφύοιση του Άγίου Πνεύματος, ή Εκκλησία μας γιορτάζει την Πεντηκοστή. Και λέγεται Πεντηκοστή, γιατί γιορτάζεται άκριβώς πενήντα ήμερες έπειτα από την άνάσταση του Χριστού.

Στην Εκκλησία ψάλλεται τό παρακάτω Τροπάριο.

Εὐλογητός εἰ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἄλιεις ἀναδείξας καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Καὶ δι' αὐτῶν τὴν Οἰκουμένην σαγήνεύσας, Φιλάνθρωπε, δόξα Σοι.

3. Ἡ πρώτη Χριστιανικὴ ἐκκλησία καὶ ὁ βίος τῶν πρώτων Χριστιανῶν

Οί τρεις χιλιάδες, που πίστεψαν και βαπτίστηκαν την ήμερα της Πεντηκοστής, σχημάτισαν την πρώτη χριστιανική Εκκλησία τό 33 μ.Χ. Ἄπ' αυτή την ήμερα άρχισαν οί Άπόστολοι τό έργο τους. Οί Άπόστολοι δεν είναι πιά οί απλόκοι και άμόρφωτοι ψαράδες. Είναι οί φωτισμένοι από τό "Άγιο Πνεύμα Άπόστολοι του Κυρίου, που κηρύττουν τό